

possessio est, migrant enim quotidie, multò velocius ex-
 eunt, quam intraverant: & tamen si nobis usque ad ulti-
 mum liceat istis frui, aliis certè relinquenda sunt.
 Nihil nobiscum ferre possumus, nisi vitam bene atq; in-
 nocenter actam. Ille ad Deum copiosus, ille opulentus
 adveniet, cui astabunt continentia, misericordia, pa-
 tientia, chartas, fides. Und besser unten/ welches in
 sonderheit Regenten und Hofleuten zur Erbauung
 dienet: Nemo divitiis, nemo fascibus, nemo etiam
 regiâ potestate confidat: immortalem ista non fa-
 ciunt. Nam quicumque rationem hominis abjecerit, ac
 prasentia secutus, in humum se ipse prostraverit, tan-
 quam desertor Domini, & Imperatoris, & patris sui pu-
 niatur. Die jenigen aber/ welche mit ihrem Thun er-
 weisen/ daß sie unter die Thoren gehören/ die/ wo
 nicht mit lauten Worten/ doch in ihrem Herzen spre-
 chen: Es ist kein Gott; erinnere ich der Worte vor-
 her angezogenen Lactantii lib. 2. Instit. in Princ.
 Dum existimant, nulli Deo nos esse curæ; aut post mor-
 tem nihil esse futuros, totos se libidinibus addicunt, &
 dum licere sibi putant, hauriendis voluptatibus sitien-
 ter incumbunt, per quas imprudentes in laqueos mor-
 tis incurrunt. Ignorant enim, quæ sit hominis ratio:
 quam si tenere vellent, imprimis Deum suum agnosce-
 rent; Virtutem, justitiamque sequerentur; terrenis
 figmentis animas suas non substernerent; mortiferas
 libidinum voluptates non appetere: denique se ipsos
 magni aestimarent; atque intelligerent, plus esse in ho-
 mine, quàm videtur, cujus vim conditionemque non
 aliter posse retineri, nisi cultum veri parentis sui, depo-
 sita pravitate, susceperint. **GOTT** wolle allen/

a v

die